

Pověste je vejš! Poslanci a senátoři - Lokální politické kurvy - Fízlové a úředníci

- CZ24 News | 18. listopadu 2022

Útok na Ukrajinu využily některé skupiny obyvatel, aby demonstrovaly svoji loajalitu k liberálně demokratickému zřízení a EU a nesmiřitelný postoj vůči vnějšímu a zejména vnitřnímu nepříteli, tedy všem jedincům, kteří si dovolují vznést jakékoli výhrady proti oficiální linii nebo protože se jim prostě nepozdávají. Situace využije státní mašinerie k dalšímu okrádání („válečná daň“) a omezování našich svobod.

My se ale letem světem podíváme na hypotetickou možnost, ve které disent není zcela rozdrčen, a dokonce ani odhalen, ale naopak vedení domácího odboje nabere na síle. Čistě teoreticky tomu může pomoci postupující socialismus, tentokrát zaměřený nikoli na vytvoření beztržní společnosti, nebo lebesnraumu pro saubere rasse, ale záchranu planety. Co může být více, áno, tomu už se vyplatí něco nebo někoho obětovat. Se zvětšující se skupinou lidí s holou prdelí, jejichž životy don't matter, se bude zvětšovat i množství osob, kteří nemají co ztratit. Vláda pochopitelně nenechá nikoho padnout, to je jasný, zdroje jsou, ale časem už na nějaké uplácení voličů z cizích peněz nemusí zbývat, dojná kráva nebude dojit, nebo prachy už nebudou mít žádnou cenu.

Nejprve si můžeme připomenout, že hojně zastoupení příznivci sametových „revolucí“ a jiných státně aprobovaných nebo řízených akcí nesnáší násilí, a to i v případě, že jim jde o holou existenci, nebo jsou bití, okrádáni a připraveni o důstojnou budoucnost. Ne, že by to tak bylo vždy, ale husitské řádění budiž připomínkou, že někdy je výsledek významně horší než vstupní stav. Jakékoli záměrné iniciace výbuchu násilí, kterého využije lůza a kriminální živly je tak dobré se vyvarovat.

Dále platí, že jakékoli škody na věcech movitých i nemovitých nejsou pro stát podstatné z hlediska nákladů na jejich odstranění. Ze státem naloupených peněz je sprátelený dodavatel za férovou cenu pro všechny zúčastněné rád nahradí nebo opraví. Důležitější je, že se státní svoloč přepne z pohodičky do stavu opatrnosti a dočasně se může vyřadit lokální infrastruktura.

Překážky (demonstrativně)

Poslanci a senátoři

Zatímco mezi senátory lze najít osobnosti, můžeme poslance vnímat s trochou zjednodušení jako hromadu sraček a poslaneckou sněmovnu (PS) jako žumpu. Jejich hlavní činností je plnění stranických zadání, hlasování jednou pro něco a podruhé proti tomu samému, nebo odhajlovávání zákonů, které vychází ze směrnic EU. Kdo má představu, že politické síly ve sněmovně vedou diskusi a „vyvažují“ svoje názory v debatě, tomu doporučuji, aby se podíval na jednání o tématu, kterému věcně rozumí. Je to nevhodné jen pro slabší povahy nebo choleriky.

Likvidace poslanců nebo jejich části je ale nepraktická. Jednak tím proti sobě útočník obrátí nevoli podstatné části obyvatel, mrdky mediální budou mít o čem žvástat, ale hlavně ničeho nedosáhne. Je to podobné, jako hodit granát do žumpy. Část hoven vyletí ven, ale za chvíli dotečou další. Možná budou mít jinou barvu nebo budou jinak smrdět, ale rozdíl je nepodstatný. Beze změny nastavení systému (redukce pravomocí, oblastí, o které stát „pečuje“, a množství veřejných/naloupených peněz) se nedá ničeho dosáhnout. Je to nevhodný cíl i na schlazení žáhy; poslanci si za naše prachy vydržují ochranku budov PS a v blízkosti jsou další ozbrojenci. Nepochybně by následovalo další utažení šroubu; to ale neplatí výhradně zde.

Pro senátory platí výše uvedené obdobně s tím, že riziko zasažení někoho nikoli nepřátelského je větší. Právý opak je u vlády, kde ideový nástupce Edvarda Beneše poslušně ohýbá hřbet a připravuje prostor pro nástup nového protektora. I ti jsou ale snadno nahraditelní a chránění.

Lokální politické kurvy

Mírně jiná situace je krajských a obecních politiků. Jejich akční rádius je omezený, přesto zásahy do soukromí a peněženek jsou nezanedbatelné. Vzpomeňme například na říčanské povinné dary pro obec, kamery a radarové pasti na každém rohu, zřizování obecních policí a najímání ozbrojených dementů s „maturitou“.

Jsou více po ruce a nemají ani v práci ochranku. Na začátek postačí si s nějakým obzvlášť otravným ksindelem zahrát společenskou hru zvanou deka, v našem případě raději pytel.

K tomu se váží i útoky na lokální šmírovací infrastrukturu. Tady se hodí aku vrtačka a PUR pěna. Na výše umístěné artefakty větrovka (nejlépe s dalekohledem). Střílet je vhodné z úkrytu. Na kamery míříme z boku, zesponu nebo zezadu. Přední část bývá výrazně odolnější, a hlavně se nechceme nechat natočit. Mobily a další on-line elektroniku necháváme doma, eventuálně zajistíme, aby se pohybovala obvyklým směrem. Do akce si vezmeme jiné oblečení než obvykle.

Fízlové a úředníci

Zde vyjdeme z toho, že většina úředníků jsou líní, blbí jedinci bez ambicí, schopní pouze rutinní činnosti. U policajtů to platí z podstatné části taktéž. Ti zbylí mohou být inteligentní, trpící však nějakou duševní úchylkou, jejíž projevy projdou jen „u podniku“. Zaměstnanci obecních policí jsou nejčastěji agresivní dementi nebo zoufalci.

Zde opět platí, že útok na ně je nevhodný z hlediska zamýšleného výsledku; není nutně amorální, zejména posluhují-li zlodějskému státu. V úvahu přichází v případech vlastní obrany, nebo chceme-li získat věc, kterou mají u sebe nebo ji brání, a není-li vhodnější způsob, jak si ji opatřit. Část obyvatelstva včetně prorežimních novinářů je silně fízlofilní a jejich devótnost nehraná.

Zásadně se nepouštíme do žádných přestřelek a podobných dobrodružství, zejména ne se zásahovkou. Náš život, zdraví je cennější než cokoli u uniformovaného zmrda. U zásahovky ale platí, že každá ztráta se špatně nahrazuje. Pokud to jde, je lepší čin provést bez vlastní přítomnosti na místě pomocí fugasů, pastí, dronů – v jejich případě lze očekávat další zpřísnění. Naštěstí dat k tisknutelným vzdušným prostředkům je po internetu dost; ty lepší něco stojí. Na lokálním disku jim bude dobře. [Elektroniku](#) je nutné pořídit zvlášť, [včetně motorů](#) atd. S 3D tiskárnou se naučí víceméně každý. Je to dobrý základ; frézka a soustruh pak skvělá nadstavba.

Na úředníky výše uvedené platí obdobně s tím rozdílem, že nic hodnotného nechrání¹ a typicky u sebe nebo poblíž nemají nic podstatného. Stejně jako u lokálních politiků je maximálně vhodné zvlášť zatvrzelé prudiče seřezat, aniž by útočníci byli identifikováni. Pokud bude útočník zahlédnut, je nutné šmejda vypnout do bezvědomí. Nebude si útok pamatovat a, i když se mu později paměť částečně vrátí, nebude spolehlivá.

Daleko schůdnější a méně rizikové je ničení infrastruktury. Její zničení nebo poškození nesmí ohrozit majetek nikoho dalšího, zejména ne soukromé osoby, ani životy nebo zdraví kohokoli.

Nenásilný odpor

Ten lze provádět kdykoli a kdekoli. Jeho smyslem je znechutit úředníkům a fízlům jejich „práci“.

Bránit se legálními prostředky zuby nehty jakémukoli úkonu směřujícímu k uložení sankce je základ i v případech, kdy výsledná pokuta vyjádřená v penězích může být vyšší, než když se podvolíme bez odporu. Je to dobrá průprava a zvyšování psychické odolnosti. V každé konfrontaci s pravomocemi vybaveným šmejdem jde nejen o prachy, ale i o nás, naši sebeúctu a hodnotu. Jakmile obrazně nastoupíme do dobytčáku a vlak vyrazí na cestu, vystupuje se špatně. Lepší je nenastoupit.

Prostředky jsou: (a) Základní znalost relevantních právních předpisů. Jakkoli je nemožné, a to i pro právníky, naučit se všech 30.000 + paragrafů (a násobně více v nich obsažených právních norem) a pochopit všechny vazby mezi nimi, je nutné mít základní povědomí o svých právech a povinnostech a procesních pravidlech. Jejich studium je výborně strávený čas, který se mnohonásobně vrátí. Státní nebo obecní sluha, který stojí proti vám, je buď zmetek nebo pitomec. Jinak by si našel důstojnější způsob obživy. Jejich znalosti jsou načerpány na školení s povinnou účastí (zákoníkem práce eufemisticky zvaného „prohlubování kvalifikace“), z powerpointových prezentací, hesel, tučných vět a odkoukány od kolegů.

(b) Ignorování. To je velmi praktická, nenáročná a historicky osvědčená metoda nakládání s regulacemi i správními (a dalšími individuálními) akty. Pro její provozování je vhodné tam, kde státní ksindl musí vynaložit kontrolní úsilí, a pro ty, kteří státu úspěšně podlétaávají pod radarem. Kdo se na veřejně projevuje jako LEX, PEX, nebo jako debil, vysílá kudy chodí, to bude mít těžší.

(c) Trpělivé a vhodně načasované vysvětlování ostatním (kolik ve skutečnosti stát shrábne každému z daní, jak s penězi naloží). Účelem je odebírat státu posluchače. Začít se dá doma u vlastních dětí. Stát funguje jen proto, že mu podstatná část lidí stále věří.

(d) Vytváření lokálních sítí kontaktů. Od koupě některých potravin, výpomoci na stavbě, opravy aut, výpůjčky, zápůjčky ... vše bez dohledu státu.

Souhrn

Fyzické útoky na státní nebo další veřejné poskoky jsou kontraproduktivní (stát je zneužije k dalšímu omezování), ale existují potenciální výjimky. Lepší je volit jiné řešení. Občasný útok na majetek je podstatně méně rizikový, zejména nemá-li daný subjekt nebo objekt dobrou pověst (Finanční úřad, městská policie, radary, kamery). Přesto se nemusí vyplatit. Stát má lidí, času a peněz dost a málokdo je ochoten riskovat roky života strávené běháním po fízlech a soudech. Jejich hlavním účelem je připomenout, že se v okolí nachází lidé ochotní zajít daleko a kteří vylezou z nory, pokud budou muset.

Nenásilný odpor je naprostá nezbytnost a jeho dopad je dlouhodobě nejlepší. Jeho možnosti ale budou stále omezenější, protože stát a veřejnoprávní korporace si průběžně budují výhodnější pozici vůči občanskému hnoji. I proto se mentálně připravujeme na přechod na tvrdší metody.

Vedle toho je fajn udržovat si dobrou fyzickou kondici, zajít na střelnici, absolvovat kurs zacházení s palnou; což platí i pro nedržitele ZP. Ne že by se potom z někoho stal John Wick, ale dá se získat realističtější odhad vlastních schopností a naplánovat si, jaké dovednosti dále rozvíjet. Pro někoho to bude pokračovací kurs, druhý se bude soustředit na zlepšení jiných znalostí. Naučte se bít pěsti tak, ať na jednu až dvě bomby posadíte šmejda na zem. Rvát se je nežádoucí, incident chceme rychle ukončit a ideálně odkráčet pryč. Výborná a universální věc je nůž. Je nenápadný a dá se rychle použít. I s ním je ale nutné se naučit. Je až překvapivé, jak velký dosah při správném odražení z nohy s ním máme a jak špatně se proti němu brání. A fakt s ním není nutné nikoho zabít, zneschopnění či pouhá hrozba stačí. Platí, že uvedené dovednosti nechceme použít, pokud k tomu nebudeme donuceni. A jejich znalost umožňuje zachovat si chladnou hlavu i ve vyhrocené situaci.

Zbraň nosíme už teď, i když se nic moc neděje. Kvůli vytvoření zvyku, zbavení se zbytečné nervozity a doladění detailů – přesné umístění zbraně, vhodné pouzdro, oblečení. V klidu si odpovíte praktické otázky, které by člověka hned nenapadly – například „kam a kdy si zbraň přemístím, když půjdu k lékaři?“. Jeden by nevěřil, kam všude se dá qér pronést, když se to trochu promyslí ... □ Trénujeme na sucho tažení (pistole, nože, čehokoli dalšího) a navazující pohyby (střelbu na sucho, otevření kudly..), aby se pohyby zautomatizovaly.

Závěrem

Kdysi jsem tu zmínil cizí úvahu, že existují tři soubory norem regulujících lidské chování. A že ty právní kryje sice nejmohutnější donucovací aparát, ale zároveň jsou člověku nejvzdálenější. Pokud se dostanou do rozporu se společenskými normami nebo morálními, jsou první, které opustíme. Stát sám na ně sere už teď. Není to ideální stav, protože stále hrozí sankce, které mohou [dopadnout i na naši hlavu](#). Čím víc znechucených, ustrašených režimních posluhovačů, kteří už nechtějí dělat svojí práci, směšných politiků, tím menší šance, že se tak stane.

Stávající zřízení ani EU se sice hned tak neztratí; pořád budou ve velkých barácích sedět [zbyteční mimoňové](#) vydávající [nařízení, směrnice, doporučení, zprávy](#), ale málokoho to bude zajímat (s výjimkou příjemců dotací a dalších výhod, příznivců šikany, rádobyředitelů cizích osudů). A to je dobrý začátek pro hlubší změnu. Režimy kolikrát nekončí ani „sametovou“ revolucí, ale tím, že už nikoho nezajímají a dojde-li na lámání chleba, nikdo se jich nezastane. Podobně (s tím rozdílem, že zde formálně rozhodl legislativní orgán) skončila (bohužel) vláda Habsburků v Rakousku. Říšská rada vyhlásila republiku. A bylo to. Konec.

14.11.2022 Porta

1 Pokud tím hodnotným nemyslíme jakési společenské zájmy, které stát ve své velkorysosti rozpoznal a rozhodl se je chránit, což pochopitelně dělá tím nejblbějším způsobem – komplikovanou právní úpravou aplikovanou úředníky. Příkladmo takový jednotný vzhled měst a obcí; to je nepochybně něco, co si zaslouží státní péči a přehlednou, srozumitelnou úpravu ve stavebním zákoně. Nedávno jsem se ze zájmu začel do knihy Práva městská království českého, které obsahuje i stavební právo. A k tomu, aby stavebník začal stavět, potřeboval dohodnout se se sousedy a respektovat základní pravidla (např. nezastavět cestu). Teprve, pokud se nebyl schopen dohodnout, rozhodoval úřad. Vycházelo se z toho, že sousedé mají nejlepší zájem udržovat snesitelné místní podmínky. Uzavírání smluv mezi lidmi je pochopitelně zcela zavrženíhodný, archaický přístup, který je potřeba nahradit profesionalizovaným procesem – a rozhodnutí ze systému vypadne za slabých pár let.

[ZDROJ](#)